

Glistrup (FP):

Voldsforbrydelser begås typisk af unge mennesker, og i disse år fordærvs den danske ungdom under anførsel af vores undervisningsminister. Det, vi har oplevet med skoleloven fra 1975 o. lign., vil ganske givet føre til en disciplinbrydelse, en karakterødelæggelse, en mindreværdskompleksfremkaldelse og mange andre forhold, som leder lukt ud i, at vi må se i øjnene, at voldsforbrydernes antal vil stige ganske væsentligt i de kommende år.

Dertil kommer, at frø af ugræs jo fyger over hegnet fra Rote Armee-fraktioner, og hvad der ellers ligger uden for Danmarks grænser, og vi har jo allerede i den senere tid set folk som bombemanden fra Gladsakse, bandekrigere o. lign., som ud over af undervisningsministerens forskellige foranstaltninger tilskyndes igennem sådan noget som Christianiavedtagelser herinde i dette folketing, hvor man jo lægger op til voldskriminalitet af en meget alvorlig karakter, som vi ser i vidt omfang, og sådan noget som undervisningsministerens partifælle ude på Gladsakses borgmesterstol ved hellere at ville være populær blandt rockerne end at have at gøre med politiet, hvordan alt dette medvirker til, at volden udvikler sig og gror frem stærkere og stærkere.

Derfor er det fortjenstfuldt af det konservative folkeparti, at det nu har henledt opmærksomheden på, at vi skal til at gøre noget herinde fra folketingets side over for volden, og det er særdeles lykkeligt, at vi med dette forslag som udgangspunkt får lejlighed til nærmere at drøfte disse centrale og vigtige samfundsproblemer.

Jeg vil nok tro, at noget af det væsentlige er, at vi skal se at få politiet til at udføre politiopgaver i stedet for at beskæftige sig med maskinskrivningsbureauvirksomhed, eller hvad de nu ellers sidder og tager sig til inde på de hyggelige kontorer. Vi skal sørge for, at efterforskningen i voldssager forløber hurtigt, så der kan komme en meget hurtig pådømmelse. Vi skal sørge for, at man ikke anvender de blødsødne straffe, som der grines ad i stort omfang, at tiltalefrafald og betingede straffe anvendes i mindre omfang inden for voldssagernes område, end de gør på nuværende tidspunkt, og i det hele skal vi sørge for en mentalitetsændring, for det er mentali-

tetsforgrovnningen, som står bag ved det alvorlige problem, vi er ude for.

Om vi så derudover også skal bruge de to midler, som det konservative folkeparti her lægger frem i lovforslaget, ja, det kan vi selvfølgelig debattere. Som udgangspunkt ligger vi i fremskridtspartiet ganske nær ved de bemærkninger, som justitsministeren lige fremkom med, nemlig at vi er noget tvivlende over for det. Det at gøre det forhold, at det er en voldsag, til en selvstændig varetægtsfængslingsgrund, er vi noget betænkelige ved, for vi har jo ikke skyldspørgsmålet afgjort på det tidspunkt, hvor varetægtsfængslingen finder sted, og de traditionelle varetægtsfængslingsgrunde: om man kan frygte gentagen forbrydelse, flugt el. lign., er formentlig tilstrækkelige også på dette område, hvis man vel at mærke sørger for det væsentlige, nemlig at sagerne fremmes til domsforhandling og domsafgørelse meget hurtigt, for det er selvfølgelig særdeles nedbrydende, når de unge i banderne og deres kammerater kan gå uge efter uge og måned efter måned og skraldgrine ad disse latterlige myndigheder, som ikke foretager sig noget som helst, og så kommer der altså en dom fem fjerdingår efter på et grundlag, hvor man for længst har glemt, hvad det egentlig var, der skete i de hurtige udviklingsår, som jo præger disse 17-, 19-, 22-årige, som er de altdominerende voldskriminelle efter hele den menneskelige cyklus, den menneskelige livsudvikling.

På lignende måde er vi ganske enige med justitsministeren i det, som blev anført fra ministerens side vedrørende den anden del af forslaget: skal man endelig yde de forurettede en bistand, er det nok ikke advokaterne med deres snørklede paragrafsprog, som er de rigtige at sætte ind i den forbindelse. Hvorfor i alverden skal vi forgyldte den stand, der mere end nogen andre er blevet forgyldt og behængt med penge, penge og atter penge, ved at give dem yderligere et sagsområde, som de ikke har nogen forudsætninger for at udføre særlig godt? Nu skulle man altså til at honorere advokaterne for også dette job at være beskikkede for de forurettede i voldtægtssager eller voldssager. Der er meget større grund til at have enten nære familiemedlemmer eller folk med en anden baggrund, som er bedre i stand til at bistå de pågældende end en advokat med